

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra I DRIFT

Citation: Wied, Gustav: "Menneskenes Børn. Silhuetter. 1966", i Wied, Gustav: *Menneskenes Børn. Silhuetter. 1966*, udg. af Villadsen ; Christensen , Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 252. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied02val-shoot-idm139908712268464/facsimile.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Menneskenes Børn. Silhuetter. 1966

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Alt det staa der at læse i hendes grønne Øjne og paa hendes blodige Flænge af en Mund . . .

Og nu er hun konfirmeret, taget til ægte og besvangret . . . eller rimeligere: besvangret, konfirmeret og taget til ægte af velærværdige Hr. Pastor Helvig eller Helweg til Bønstrup pr. Korsbjerg.

Dette er at snyde hende for hendes Livs Indhold.

Give Guderne, at hun maa rende af Marken med Baronens Kusk!

Amen!

— Hvad Fanden er det De bestiller, Mand! Holder De Høstpræken for Karusserne?

Fyren i Baaden skvættede til og rejste sig over Ende.

Fartøjet laa stille, holdt tilbage af en kroget Ellegren, der havde haget sig fast i Kanten af Baaden. Og oppe paa Bredden stod Proprietæren, hos hvem han havde lejet sig ind for Sommeren. Han stod i hvidt Lærredstøj og Straahat, med Hænderne i Lommen og Stokken hængende i sit krumme Haandtag om Armen.

— Ja, naar det endda havde været Dem, hun havde faaet! sagde Manden i Baaden.

— Hva' . . . hva' si'er De? Præker De for Karusserne? gentog Proprietæren og viste sine hvide Tænder i det solbrændte Ansigt.

— Nej, næ—æ . . . jeg driver bare for Strømmen!

— Naa, saa De driver bare for Strømmen? Da hørte jeg Dem sgu da bruge Mund, saa det var en ren Fornøjelse!

— Ja, jeg taler undertiden i Søvn.

— Hum! . . . Vil De med ud til Rugen?

— Nej, jeg skal op med Baaden.

— Naa . . . Vi spiser Klokken halv tolv i Dag.

— Godt, jeg skal ikke manquere!

— Er De vaagen nu?

— Lysvaagen ja!

— Paa Gensyn!

— Tak iligemaade!

Saa løsnede han Grenen og fik Skuden vendt. Og med krummet Ryg og bøjet Hoved roede han med tunge Aaretag langsomt tilbage ad den Vej, han var kommen.